

er den højtærede Minister saa at sige alt, han er Fyr og Flamme, og han er baade det ene og det andet. Det ligger naturligvis i, at han baade skal fungere som Indenrigsminister og som Landbrugsminister, han skal saa at sige styre og lede det hele. Saa afstemmer den højtærede Minister hele sit Tonefald, efter som han tror, det nu kan lade sig bruge i det givne Øjeblik. I saa Henseende er den højtærede Indenrigsminister ikke langt fra at være en politisk Klopføgter.

Jeg vil et Øjeblik dvæle ved det, den højtærede Minister sagde med Hensyn til Maltspørgsmaalet: at det var jo ikke saa godt at tygge Drøv. Jeg kan tænke mig, at det med Malten ikke smager den højtærede Minister; det tror jeg aldrig, det har gjort. Jeg kan huske, at første Gang, jeg nævnedes denne Sag, var det med meget stærke Ord, den højtærede Minister bebrejdede mig, at jeg havde gjort det: det vilde komme mig dyrt til at staa — jeg antager, det var i politisk Henseende. Naar jeg nu nævnedes Sagen forleden Aften, var det i og for sig ikke af Lyst til at vende tilbage til dette, men det var som Svar paa den Beskyldning, der var rettet mod den danske Bondestand for at rive til sig. Dertil er det, jeg siger: man skal ikke tale for højt om det; for det er ikke den danske Landbostand, der river til sig, naar Storkapitalen eller Storaktionærene opkøber Landbrugsprodukter — jeg nævnedes Byg — til en forholdsvis billig Pris, og naar vedkommende, som har opkøbt det og i en industriel Virksomhed har lavet det til Malt, siger: Nu kan vi sælge det til Udlandet og faa en meget stor Pris for det, og naar Regeringen saa svarer: Ja, det maa I gerne, men saa skal I indføre et lige saa stort Kvantum Brødkorn til Gengæld. Det kunde der dog være nogen Mening i. Men Industrien saa, at der gik noget af dens Fortjeneste fløjten, for skulde man indføre et lige saa stort Kvantum Brødkorn, vilde det være blevet til meget store Priser; derfor gik man til Ministeriet og sagde: Maa vi ikke blive fri for den Klausul. Og saa fik de ved at give den danske Stat en Drikkeskilling af, hvad de har tjent, Fritagelse for at indføre Brødkorn! Det var det, der skete. Den højtærede Minister siger ganske flot om det i Dag, at naar de fik Udførselstilladelsen, var det paa den Betingelse, at de skulde indføre andre Varer i Stedet. Men Herregud, højtærede Minister, det var jo det, man havde fritaget dem for, og det var derved,

de tjente deres Penge, hvoraf den danske Statskasse kun fik en Bagatel.

Jeg nævnedes ogsaa Københavns Kommunes Opkøb af billigt Kød i Fjor Efteraar, da Kødpriserne i København var nede paa, jeg tror 20 Øre pr. Pund. Det var billigt, og da opkøbte Københavns Kommune Kød og lod vel sagtens Firmaet Johannesson betale det, og det fik Lov til at salte det o. s. v. Kødet blev saltet for stærkt, og saa sagde man: Det kan Københavnerne ikke taale at spise. Det vilde maaske ikke have været saa galt at have noget salt Kød nu, det kunde have været vandet ud, saaledes at det godt kunde spises. Det forstod Sveriges og Norges Befolkning, og de købte det til store Priser, da der blev givet Dispensation af Regeringen til at udføre det. Jeg tror ikke, den danske Stat tjente noget ved den Handel, det har jeg aldrig hørt, men Københavns Kommune eller Firmaet Johannesson har ganske sikkert tjent meget store Summer.

Saa skal man ikke komme og sige, at det er den danske Bondestand, som river til sig. Det var det, som stødte mig i det ærede Medlem fra Middelfarts (Slengerik) Udtalelser, naar han talte til den danske Bonde og samtidig adresserede sine Ord til det ærede Medlem fra Sæby og sagde: Her har vi en Repræsentant, som vi kan adressere alle disse Angreb til. Men jeg siger: Det er en fejl Adresse. Adressen vilde have passet langt bedre, hvis det ærede Medlem, naar han vilde tale om en Samfundsklasse, som havde revet til sig, havde adresseret det til bestemte Navne, til Navne som Heilbuth, Max Ballin, Henius og Firmaet Johannesson. Hvad der er omsat gennem disse 4 Firmaer, er en ikke ringe Brøkdæl af danske Landbrugsprodukter. De Folk har tjent store Beløb, og hvordan de har tjent dem, skal jeg slet ikke indlade mig paa nærmere at omtale. Jeg ved meget vel, at der har været Rygter; men dem kan man ikke kontrollere. Der var for nogen Tid siden rejst offentlig Anklage mod Firmaet Johannesson. Det endte med, at Firmaet sagde: Ja, vi har haft en dygtig Formand, som har bragt de Svinekroppe, der skulde anvendes til vort eget Lands Forbrug, over i Eksportafdelingen; men det er ogsaa det hele. Det er slet ikke det, jeg skal sige noget om, for det kan man ikke oplyse. Men det er, som sagt, store Dele af det danske Landbrugs Produkter, som er gaaet gennem disse Firmaer, og de har tjent umaadelige Summer derpaa, som ikke er kommet det danske Landbrug til gode, og som ikke har nogen Karakter af